

JAK JSME CHOVALI NEUÅ½ITEÄŒENÃ• ZVÃ•Å~ATA

NedÄ›le, 22 listopad 2020

VÄ›tÄ›jina rodiÄ•Ä“ to znÄ›j... RozzÄ›jÄ™enÄ© dÄ›tskÄ© oÄ•i, kdyÄ¾ se zeptÄ›te, co by dÄ›tko chtÄ›lo od JeÄ¾Ä•Ä•ka a ono odkoÄ•Ä•tko nebo jinÄ© zvÄ•Ä™Ä•tko. JÄ› mÄ›la to Ä•jtÄ›stÄ•, Ä¾e moje mÄ›ti mÄ›la Viktora, Honzova babi Filipa, kÄ™Ä•Ä•encí Sim co rozum brala, mÄ›la psÄ• kamarÄ›dy, se kterÄ½mi se mohla potÄ›Ä•it. Jako malÄ› nikdy pÄ™Ä•mo psa tedy neÄ¾muntra

Byli jsme proto rodina nÄ›kolik let zvÄ•Ä™enyprostÄ• a ne Ä¾e by mi to vadilo. Tohle se mÄ›lo zmÄ›nit a ta zmÄ›na pÄ™iÄ•la zde kde bych ji oÄ•ekÄ•vala ze vÄ›jeho nejmÄ•Ä•.

Sim chodila do prvnÄ• tÄ™Ä•dy, Honza byl mimino nÄ›kolik tÄ½dnÄ• starÄ©, venku mrzlo, aÄ¾e praÄ•tÄ›lo. JÄ› sedÄ›la doma v klidu a s knÄ•Ä¾kou, Ä•jÄ•astnÄ•, Ä¾e dÄ•ky kojenÄ• opravdu nemusÄ•m na hokej.

MÄ•j milÄ½ na nÄ›j totiÄ¾e chodil docela rÄ›jd a jÄ› nemÄ›lo zÄ›pasÄ• absolvovala s nÄ•m, protoÄ¾e Ä¾il v pÄ™esvÄ•dÄ•enÄ•, jÄ›, pÄ™jdeÄ• i ty. Abych mu nekÄ™ivdila, bylo to i naopak a postupnÄ• se nauÄ•il, Ä¾e i kdyÄ¾ se milujeme, nemusÄ•me sdÄ•vÄ•jecho. (MyslÄ•m, Ä¾e k tomuto zÄ›vÄ›ru dospÄ›l asi po Ä•tvrtÄ©m nebo pÄ•tÄ©m baletnÄ•m pÄ™edstavenÄ•.)

DÄ•ti jsem uloÄ¾ila, veÄ•eÄ™e na nÄ›j Ä•ekala, takÄ¾e jsem dÄ•l pokraÄ•ovala v bohulibÄ© Ä•innosti spokojenÄ•, protoÄ¾e nejrozdÄ•l od svÄ© starÄ•Ä•- sestry spal Ä•estnÄ•ct hodin dennÄ• a v postÄ½ice a jÄ› tak mohla pÄ™eÄ•Ä•st stohy knÄ•Ä¾ek. UÄ¾ slyÄ•ela kLÄ•Ä• v zÄ•jmu, vyÄ•la jsem Honzovi v Ä°strety, abyh ho nasmÄ›rovala rovnou k tÄ© veÄ•eÄ™i, dala si ji s nÄ•m a Ä•spÄ•t. Hokej prÄ½ byl fajn, Ä• kodovka vyhrÄ•la, aleÄ•!

â€žUÄ¾ nikdy s tvÄ½m otÄ•Ä•mem na hokej nejdÅ• - to mÄ› docela zarazilo, protoÄ¾e s nÄ•mi matÄ•in pÄ™Ä•tel chodil dle Honzovi to taky nikdy nevadilo.

â€žNo co bys dÄ•lala. Ä• li jsme od zimÄ•ku, on se najednou zastavÄ• a Ä™Ä•kÄ•, Ä¾e vidÄ• myÄ•j. A to jsme mÄ›li jen dvÄ• piv pro hokejem a pak dvÄ• o pauzÄ•ch.â€œ

Hlavou mi probÄ•hlo, co vÄ•m o deliriu tremens, Ä¾e jestli se na tom hokeji picli, tak s mÄ•ti zas nebude Ä™eÄ•. Ale ten mÄ•j medvÄ•d opile nevypadal a VÄ©na by pÄ™ece sÄ•jm nepil.

â€žKdyÄ¾ to Ä™Ä•kal znova a znova, tak jsem se teda sehnulâ€¡â€œ zÄ›roveÄ• s tÄ•m sÄ•hnul do kapsy a v dlani se mu nÄ•dalo se lekla, zapiÄ•tÄ•la, on se lekl, trhl sebou a to bÄ•-IÄ© cosi udÄ•lalo hop a davaj pryÄ•. â€žA je v hÄ•ji. Celou cestu ho zahÄ™Ä•kal kapse, tak se asi probral. Budeme mu Ä™Ä•kat Stuart. Teda jestli ho chytneme. Sim bude nadÄ•jenÄ•, poÄ™Ä•d koukÄ• na myÄ•jka Littla.â€œ

JÄ› ho jednou vÄ•Ä¾nÄ• zabijuâ€¡

NormÄ•lnÄ•- otec kupuje

zvÄ•Ä™Ä•tko ve zverimexu. InteligentnÄ• otec se nejdÅ•Ä•v zeptÄ• matky, jestli to zvÄ•Ä™Ä•tko vÄ•bec kupovat mÄ•j. Jen ten mÄ•j milÄ•Ä•ek prostÄ• sebere malou promrzlou bÄ•lou myÄ•ku z ulice a donese do bytu, kde je ani ne pÄ•titÄ½dennÄ• kojeneček.

â€žNeblbni, nÄ›komu zdrhla, je docela vypasenÄ•, tak neÄ•il. Na mor ani ebolu nevypadalaâ€¡â€œ

Prolezli jsme

v pÄ™edsÄ•ni vÄ•jecho, kam ten hladavec mohl zalÄ©zt, ale bez Ä°ospÄ•chu. SpÄ•t jsem Ä•li pozdÄ•jí, neÄ¾ jsem mÄ›la v plÄ•nu a mÄ•sto nÄ›Ä¾nÄ½ch slovÄ•Ä•ek jsem ho zapÄ™Ä•sahala, aÄ•v, proboha, o pÄ™Ä•tomnosti myÄ•j v naÄ•jem bytÄ• mlÄ•Ä•- pÄ™ed malou, nebo ji rÄ•no za A: nedostanu do Ä•jeky, za B: pÄ™eorÄ•j nÄ•jm byt IÄ•p neÄ¾ smeÄ•ka nornÄ•kÄ•.

V pondÄ•lÄ•- a Ä°terÄ½ do Ä•jeky Sim Ä•la. Ve stÄ™edu ne.

To se totiÄ¾e rÄ•no potkala se Stuartem v koupelnÄ• a celÄ© dopoledne probÄ•hal hon na myÄ•j za jejÄ•- zdatnÄ© asistence.

KdyÄ¾ se hlava rodiny vrÄ•tila z prÄ•jce, myÄ•jík uÄ¾e sedÄ•l v pÄ•tilitrovce od okurek, takÄ¾e mÄ•j drahÄ½ udÄ•lal ve dveÄ™ elegantnÄ• otoÄ•ku a za chvíliku mÄ•l pan Little docela komfortnÄ• bejvÄ•jk.

Bláhily se Velikonoce, vžude v reklamách spousta kužítek a králíků a Sim si pro Stuarta začala pálit kamarádka. Nevím, jestli si pamatujete na kreslenou reklamu nějakého obchodku, ale králík s myší si v mědocela povídali. (A pak si dělali nemají- myslí, že králíky jsou fialové.) S myší jsem se smálila, za ty dva měsíce nikdo nici mě hrozněm neonemocněl, klec mu přistila Sim a docela pravidelně ho i krmila. A těch pár pilin a trocha zrná- nás nezruinovaly.

âž Tak poprosil tatáňka, třeba ti cestou z fotbalu ve žtruncíku nějakého zajíce ulovil, aby uchechtla jsem se jednou snadno, když zas spustila o tom, jak se asi Stuá- cátá- sám, když je ona ve žkole. A upříma prosebně zrak na tatáňka.

Ono je jich obou dodnes dost a to, že neříje dcera vždycky dosáhne svého, po mně rozhodně nezdědila. Tám se nám rodinka rozrostla o zakrslá-ka Áčertá-ka.

Byl celáž Áčernáž, s užiskama dolík, zkrátky beránek.

Po bytě za mnou běhal jako psák, zeleninu chroupal u mě na klín-á a zásem jsem na tří mateřské žijistila, že si povídáš.

Když pálkou kabel od ledničky, tak dostal vynadíjno, protože si opálil chloupky na žumíku a vyhodil pojistky v cestě. Mimochodem, beránek Ámu králíkovi se oužka postavil, když kousne do kabelu, ve kterém proudí 220.

Ažil s námi několik let

i po Stuartově smrti, takže samozřejmě museli pálit další- zvá-Áček- kamarádi, od kámečeká- pálmes morata a myši až po potkany, které Sim obzvlášť milovala a seděvali jí- na ramenou. Nikdy, opakuju NIKDY! na sobě nedělajte znáit, že taková žvá-Áčekta říká plně nemilujete. Dělko vžes s nimi bude chtít skamarádit, a když vezmete potkana do ruky, samou láskou vžem omotájí dlouhěm holěm ocasem zájpalstvím. Fujtaj!

Mohla jsem jim to zakázat, i

Honzá-kovi později dvakrát myšky, které po vzoru svého velkého sestry měvala na ramenou, když cvičil na flátnu a pak klarinet. Jasné, že jsem mohla. Ale oni moc dobře oba vydáli, že Honza bude na jejich straně. Ažti a zvá-Áčekata k sobě prostě patří. A že je to úplně zodpovědnosti a starostlivosti o druhé. A vlastně všebeč nebylo úplně, že když už naše děti ten vysavač měly v rukávcích kváli pilinám u klece, tak postupně luxovaly Áček- dál. A astáji a větší- plochy bytu, tedy dělaly mou druhou největší nenáviděnou práci. Tou první je že ehlená.

Luxováná- jsem po nastěhování-

do nového domu odbourala nepál- tomnostá- kobercák. Ažehlit musíme stále.

Pál- emáží-ám,

jestli juniorovi nepožádal třeba fretku nebo říčku a nenakecat mu, že denně musíme- t v pelážíku vyžehlenou peřinku a polátku Áček. A když už tu žechníku bude mět v ruce, ba ne, to už by mi nesežral. Ale ty zatracené kožile by pál- estat nosit mohl.

âž Nemilováná- k domácí- faunyâž

KYTTKA